

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/39/2016
Identifikačné číslo spisu: 5314010188
Dátum vydania rozhodnutia: 22.06.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:5314010188.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Aleny Šiškovej a JUDr. Martina Bargela na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 22. júna 2016 v trestnej veci obvineného G. Y., pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, o dovolaní obvineného, ktoré podal prostredníctvom svojho obhajcu Mgr. Tomáša Gureckého, advokáta v Čadci, proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo 14. októbra 2015, sp. zn. 2To 68/2015, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného G. Y. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Čadca z 18. marca 2015, sp. zn. 2T 79/2014, bol obvinený G. Y. uznaný za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 4. septembra 2012, následne dňa 7. septembra 2012 v popoludňajších hodinách prostredníctvom telefonického rozhovoru s H. M., konateľom firmy F. , J. XXXX/X O., okres O., tomuto sľúbil, že mu predá 50 ton pšenice, v cene 17 eur bez DPH za 1 metrický cent, no od H. M. zároveň požadoval vopred zaplatenie časti kúpnej ceny, na základe čoho H. M. zabezpečil z bankového účtu firmy č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedeného v Tatra banke, a.s. Bratislava dňa 7. septembra 2012 prevod sumy 3 000 eur ako aj vklad v sume 1 000 eur na ním určený bankový účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX zriadený v rovnakej banke, vedené na meno ďalšej osoby, ktorú požiadal o možnosť zaslania finančných prostriedkov na jej účet, pričom H. M. zároveň sľúbil, že po úhrade časti kúpnej ceny za pšenicu mu bude táto dodaná v lehote troch hodín na určené miesto do mesta Čadca, kde dodávku sľúbeného tovaru nerealizoval, nakoľko od počiatku konal s vedomím, že žiadnu pšenicu firme F. nezašle, nakoľko šlo o fiktívnu ponuku, kde zaslané finančné prostriedky z účtu vybral prostredníctvom ďalšej osoby ešte dňa 7. septembra 2012 v čase o 14:39 hod. v Šali v sume 1000 eur a toho istého dňa o 15:48 hod. v sume 3 000 eur v Seredi, bezprostredne po ich zaslání a použil ich pre vlastnú potrebu, čím firme F., J. XXXX/X O. spôsobil škodu v sume 4 000 eur na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu.

Okresný súd Čadca podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu, nakoľko súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia uložený rozsudkom Okresného súdu Kežmarok, sp. zn. 6T 107/2013, z 3. februára 2014, právoplatného 19. februára 2014 pokladal na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obvinenému uložil povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti F. J. XXXX/X, O. škodu vo výške 4 000 eur.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor.

Krajský súd v Žiline rozsudkom zo 14. októbra 2015, sp. zn. 2To 68/2015, rozhodol tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste. Rozhodol sám na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku tak, že obvineného Daniela Vágaya odsúdil podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona obvinenému uložil i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil rozsudok Okresného súdu Galanta, sp. zn. 3T 57/2013, zo 7. augusta 2013 vo výroku o treste, ktorým bol obvinenému uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s tým, že výkon tohto trestu mu bol podmienene odložený a určená skúšobná doba na 18 mesiacov a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 12 mesiacov.

Zároveň zrušil rozsudok Okresného súdu Kežmarok, sp. zn. 6T 107/2013, z 3. februára 2014 vo výroku o treste, ktorým bol obvinenému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a ktorým bol zároveň zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Galanta, sp. zn. 3T 57/2013, zo 7. augusta 2013. Zároveň zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti rozsudku Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 2To 68/2015, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Čadca, sp. zn. 2T 79/2014, podal obvinený G. Y. prostredníctvom obhajcu dňa 11. decembra 2015 dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. h/, písm. i/ Trestného poriadku.

Obvinený v dovolaní uvedené dovolacie dôvody nešpecifikoval, jeho odôvodnenie porušenia zákona sú podané vo všeobecnej rovine.

Podľa obvineného rozsudok Okresného súdu Čadca vo výroku o treste bol správny. V ďalšej časti dovolania obvinený cituje jednotlivé ustanovenia Trestného zákona, a to : § 212 ods. 1 a ods. 4; § 38; § 40; § 36; § 37; Trestného zákona.

Obvinený je toho názoru, že u neho neprevažoval pomer priťažujúcich okolností nad okolnosťami poľahčujúcimi. Súď mal prihliadnuť nielen na ich pomer, ale aj na mieru ich závažnosti. Veľmi významnou poľahčujúcou okolnosťou je, že obvinený sa priznal k spáchaniu trestného činu a svoje konanie úprimne oľutoval.

Ďalej obvinený napáda skutkové zistenia a ich hodnotenie súdmi (s poškodeným netelefonoval a v banke

pre peniaze nebol, trestné konanie nebol jeho nápad a z tohto konania nemal finančný príjem vo výške 4 000 eur). S poukazom na uvedené súdy mali použiť aj poľahčujúcu okolnosť - spáchanie trestného činu v dôsledku nedostatku vedomostí alebo skúseností, pretože obvinený na začiatku nevedel, že sa jedná o trestný čin. Obvinený ďalej uviedol aj ďalšie poľahčujúce okolnosti, ktoré mali súdy vziať do úvahy, a to spáchanie trestného činu v núdzi, tiesnivých osobných a rodinných podmienkach, ktoré si sám neprivilil (v dobe spáchania trestného činu bol vo finančnej núdzi, snažil sa užiť svoju rodinu). Obvinený po celú dobu spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní, pred súdom urobil vyhlásenie o svojej vine a trestné konanie nepredlžoval.

Podľa jeho názoru mu svedčí 5 poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. b/, písm. g/, písm. h/, písm. l/, písm. n/ Trestného zákona.

Čo sa týka priťažujúcich okolností, obvinený poukázal na to, že skutok bol spáchaný pred 5 rokmi. Neboli uňho dané dôvody pre aplikáciu § 38 ods. 4 Trestného zákona, čím došlo k nesprávne uloženému trestu. Rozhodnutie odvolacie ho súdu by nemalo byť pre účastníkov prekvapivé. Podľa jeho názoru, pokiaľ chcel súd aplikovať ustanovenie § 38 ods. 4 Trestného zákona, mal o tejto skutočnosti strany konania informovať. Vzhľadom na uvedené obvinený podal dovolanie z dôvodov špecifikovaných v § 371 ods. 1 Trestného poriadku

písm. c/ - že zásadným spôsobom bolo porušené jeho právo na obhajobu. Obvinený sa dozvedel o posúdení trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona až v rámci odôvodnenia napadnutého rozhodnutia.

písm. g/ - rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Orgány činné v trestnom konaní nemali ucelenú reťaz dôkazov o vine, a preto je významnou poľahčujúcou okolnosťou jeho priznanie,

písm. h/ - bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa. U obvineného neboli splnené podmienky pre posúdenie trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona a uložený trest je nad rámec trestnej sadzby za prejednávany trestný čin podľa obžaloby,

písm. i/ - rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia s ohľadom na vyššie uvedené.

Obvinený G. Y. navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline zo 14. októbra 2015, sp. zn. 2To 68/2015, zrušil a vec prikázal tomuto súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obvinený G. Y. podaním z 28. decembra 2015 adresovaným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky požiadal s ohľadom na dôvody dovolania o prerušenie výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 2To 68/2015, do rozhodnutia o podanom dovolaní.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Čadca (ďalej len „prokurátor“). Vo vyjadrení zo 4. februára 2016 uviedol, že v podanom dovolaní v súvislosti s uplatneným dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku obvinený neuviedol žiadnu skutočnosť, o ktorú by oprel svoj záver, že bolo porušené jeho právo na obhajobu. Posudzovanie konania páchatel'a a jeho osoby z hľadiska zásad pre ukladanie trestu nemá súvislosť s porušením práva na obhajobu. Obvinený G. Y. mal ustanoveného obhajcu, ktorý ho v konaní zastupoval.

Podľa názoru prokurátora všetky dôkazy boli vykonané v súlade s požiadavkami upravenými v Trestnom poriadku. Obvinený neuviedol ani jediný dôkaz, ktorý by bol vykonaný nezákonne. Tým teda nebol naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku.

Prokurátor ďalej uviedol, že obvineným akcentovaný dôvod dovolania uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. h/ Trestného poriadku, teda uloženie neprípustného druhu trestu, je len mylný názor obvineného. Je zrejmé, že odvolací súd ustálil trestnú sadzbu, v rámci ktorej musel obvinenému ukladať trest v rozmedzí od 5 rokov a 4 mesiacov až do 10 rokov. Podľa názoru prokurátora pre páchatel'a, ktorý má v

registri trestov 15 záznamov pre rôznu majetkovú trestnú činnosť, je uložený trest primeraný.

Podľa názoru prokurátora ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku nie je naplnený. Obvinený prostredníctvom obhajcu prezentoval svoj uhol pohľadu na existenciu aj ďalších poľahčujúcich okolností. Podľa prokurátora sú však tieto názory nesprávne. Napr. uvedenie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. b/ Trestného zákona, t.j. spáchanie trestného činu v dôsledku nedostatku vedomostí a skúseností, čo pri úmyselnom trestnom čine, ktorý je kladený obvinenému za vinu a s prihliadnutím na bohatý register trestov možno hodnotiť ako nemiestny záver.

S poukazom na uvedené dôvody prokurátor navrhol, aby dovolací súd podľa § 382 Trestného poriadku dovolanie odmietol, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

K vyjadreniu prokurátora sa vyjadril 9. júna 2016 obvinený prostredníctvom svojho obhajcu. Vo vyjadrení v podstate zopakoval skutočnosti uvedené v podanom dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Trestného poriadku), za splnenia podmienok uvedených v § 373 Trestného poriadku, v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku). Dospel však k záveru, že nie sú naplnené dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. h/, písm. g/, písm. i/ Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu (písm. c/), bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa (písm. h/), rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom (písm. g/), rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť (písm. i/).

Z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, že obsah konkrétne uplatnených dovolacích námietok musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu dovolacích dôvodov podľa § 371 Trestného poriadku. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovujúce dôvody dovolania, hoci v skutočnosti obsahuje argumenty mimo takto uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku odmietnuť.

Dovolací súd skúmal najskôr naplnenie dovolacieho dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, t.j. či zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu. Konštantná judikatúra právo na obhajobu v zmysle dovolacieho dôvodu podľa citovaného ustanovenia chápe ako vytvorenie podmienok pre úplné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva.

Právo na obhajobu v sebe zahŕňa právo na osobnú obhajobu, právo nechať sa obhajovať obhajcom, ktorým môže byť len advokát, právo na povinnú obhajobu, ako aj povinnosť orgánov činných v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňovať okolnosti svedčiace proti obvinenému a okolnosti svedčiace v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávať dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie. Zároveň aj predstavuje vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva.

Obvinený v podanom dovolaní neuviedol ani jednu relevantnú skutočnosť, ktorá by preukazovala, že v

posudzovanom prípade bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu. Obvinený tento dovolací dôvod videl v tom, že o posúdení trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona sa dozvedel až v rámci odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Bolo to pre neho tzv. prekvapivé rozhodnutie.

Zo spisového materiálu vyplýva, že obvinený G. Y. v prípravnom konaní ako aj v konaní pred okresným i krajským súdom dôsledne využil právo na obhajobu, ktoré patrí k základným atribútom spravodlivého procesu. Obhajcovia, ako vyplýva z trestného spisu sa zúčastňovali v prípravnom konaní i v konaní pred súdom riadne všetkých úkonov trestného konania (JUDr. Ján Jenča v prípravnom konaní a Mgr. Tomáš Gurecký v konaní pred súdom).

Čo sa týka tzv. prekvapivého rozhodnutia (ako ho vnímal obvinený), najvyšší súd poznamenáva: predvídateľné je také rozhodnutie, ktorému predchádza predvídateľný postup pri konaní a rozhodovaní. Účastníci by nemali byť zaskočení možným iným právnym posúdením veci súdom.

Podľa § 284 ods. 2 Trestného poriadku ak chce súd obžalovaného uznať za vinného podľa prísnejšieho ustanovenia Trestného zákona, ako podľa ktorého skutok posudzovala obžaloba, musí ho na to upozorniť a prípadne mu aj poskytnúť lehotu na prípravu obhajoby vzhľadom k možnej zmene právnej kvalifikácie.

V posudzovanom prípade však o takýto prípad nejde. Nešlo o zmenu právnej kvalifikácie podľa prísnejšieho ustanovenia, ale len o postup súdov podľa zásad pre ukladanie trestov v zmysle § 34 Trestného zákona. Pod pojmom zákonom stanovená trestná sadzba sa rozumie sadzba trestu odňatia slobody uvedená v osobitnej časti Trestného zákona po jej úprave podľa ustanovení všeobecnej časti Trestného zákona.

Súdy neboli teda povinné vopred informovať o tom, ako upravia základnú trestnú sadzbu vzťahujúcu sa na prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, teda nešlo o prekvapivé rozhodnutie.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku naplnený nebol.

Obvinený G. Y. v dovolaní namietal nezákonnosť rozhodnutia odvolacieho súdu, teda naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku. Pričom poukázal na to, že orgány nemali ucelený reťazec dôkazov o jeho vine.

Z obsahu predloženého spisu je zrejmé, že obvinený Daniel Vágay na hlavnom pojednávaní po prednesení obžaloby a po poučení o jeho právach podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný zo skutku uvedeného v obžalobe prokurátora, právne kvalifikovaného ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona. Následne prvostupňový súd postupom podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obvineného prijal a podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku dokazovanie v rozsahu, v akom obvinený priznal spáchanie skutku, nevykonal. Vykonal dokazovanie v súvislosti s ukladáním trestu.

Obvinený v rámci uvedenia tohto dôvodu nepreukázal žiadnym spôsobom, ktorý dôkaz bol vykonaný nezákonne.

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky súdy obidvoch stupňov pri vykonávaní dokazovania postupovali v súlade so zákonom a v tomto smere im nie je čo vytknúť.

V súvislosti s dovolacou námietkou v zmysle § 371 ods. 1 písm. h/ Trestného poriadku Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na to, že okresný súd u obvineného Daniela Vágaya postupoval podľa § 44 Trestného zákona a upustil od uloženia súhrnného trestu.

V posudzovanej veci po zrušení prvostupňového rozhodnutia vo výroku o treste potom krajský súd uložil obvinenému súhrnný trest podľa zásad uvedených v § 42 ods. 1 Trestného zákona. Za prečin

podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, za zbiehajúci sa prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona z rozsudku Okresného súdu Galanta, sp. zn. 3T 57/2013, zo 7. augusta 2013 a za skutky pod bodom 1/, 2/ právne kvalifikované ako zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona pokračujúci zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 4 písm. c/ Trestného zákona v časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona v časti dokonanej formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona zbiehajúce sa z rozsudku Okresného súdu Kežmarok, sp. zn. 6T 107/2013, z 3. februára 2014. V danom prípade teda krajský súd postupoval správne, pretože bolo potrebné obvinenému uložiť trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. V tomto prípade to bol trestný čin podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona, kde je rozpätie trestnej sadzby od 3 rokov do 10 rokov. Odvolací súd uložil druh trestu, ktorý zákon v posudzovanej veci pre tento trestný čin pripúšťa a v zákonom stanovenej sadzbe. Nebol teda naplnený ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Trestného poriadku.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku; z tohto ustanovenia vyplýva, že dovolací súd nepreskúmava skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu, teda nepreskúmava ani neúplnosť skutkových zistení ani nesprávne hodnotenie dôkazov. Rozsah jeho prieskumnej povinnosti je vždy vymedzený len dovolacím dôvodom, pre ktorý je dovolanie podané.

Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

Najvyšší súd konštatuje, že v posudzovanej veci skutková veta tak, ako bola ustálená, obsahuje všetky zákonné znaky trestného činu, z ktorého bol obvinený G. Y. právoplatne uznaný za vinného (k skutku sa priznal) a jeho konanie bolo správne právne posúdené v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku naplnený nebol.

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením bez preskúmania veci odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané ustanovením § 371 ods. 1 písm. c/, písm. h/, písm. g/, písm. i/ Trestného poriadku, preto dovolanie obvineného Daniela Vágaya na neverejnom zasadnutí odmietol.

Dovolateľom uplatnený návrh na prerušenie výkonu trestu odňatia slobody podľa § 380 ods. 4 Trestného poriadku dovolacím súdom do rozhodnutia (o dovolaní) nemal vzhľadom k odmietnutiu podaného dovolania zákonný dôvod .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.